

AZ EGYSZERI KIRÁLYFI

Egyszer egy királyfi
Mit gondolt magába?
Felöltözött, ej, haj,
Kocsisi gúnyába.

Egy szalmás kunyhóba
Be is kopogtatott.
– Juhászbojtár lánya,
Adj! Isten jó napot!

Jössz-e hozzám, jössz-e,
Juhászbojtár lánya,
Falu szép virága,
Kunyhó violája?

Bársonyba, selyembe
Én nem járathatlak,
Szébb is lesz, jobb is lesz,
Amit szósz magadnak.

– Elmegyek, elmegyek,
Szegény kocsislegény!
Leszek én mátkája,
Ha kend a vőlegény.

Nem kell nekem bársony,
Nem kell nekem selyem,
Mert én a darócot
Jobb szívvel viselem.

Akkor a királyfi
Mit gondolt magába?
Elment a városba,
Cifra palotába.

Palota ajtaján
Be is kopogtatott:
– Címeres gróf lánya,
Adj! isten jó napot!

Jössz-e hozzám, jössz-e,
Címeres gróf lánya,
Város szép virága,
Palota rózsája?

Bársonyba, selyembe
Én nem járathatlak,
Szébb is lesz, jobb is lesz,
Amit szósz magadnak.

– Nem megyek, nem megyek,
Szegény kocsis legény!
Gazdaghoz nem illik,
Csak gazdag vőlegény.

Kell nekem a bársony,
Kell nekem a selyem,
Én biz a darócot
Soha se viselem.

Akkor a királyfi
Mit gondolt magába?
Még egyszer elmegy a
Cifra palotába.

Le is levetette
Kocsisi gúnyáját,
Fölvette helyette
Királyfi-ruháját.

Palota ajtaján
Be is kopogtatott:
– Címeres gróf lánya,
Adj! Isten jó napot!

Jössz-e hozzám, jössz-e,
Címeres gróf lánya,
Város szép virága,
Palota rózsája?

Bársonyba járatlak,
Selyembe járatlak,
Aranyból etetlek,
Aranyból itatlak.

– Elmegyek, elmegyek,
Aranyos királyfi,
Királyi székében
A kedvére járni.

– Nem kellesz énnékem,
Címeres gróf lánya!
Kell nékem, kell nékem
Juhászbojtár lánya.

Akkor a királyfi
Mit gondolt magába?
Megy a juhászbojtár
Szalmás kunyhójába.

A kunyhó ajtaján
Be is kopogtatott:
– Juhászbojtár lánya,
Adj' Isten jó napot!

Jössz-e hozzám, jössz-e,
Juhászbojtár lánya,
Falu szép virága,
Kunyhó violája?

Bársonyba járatlak,
Selyembe járatlak,
Aranyból etetlek,
Aranyból itatlak.

– Nem megyek, királyfi,
Maradjak én szegény...
Van már nekem mátkám,
Szegény kocsislegény.

– Én vagyok a mátkád,
Juhászbojtár lánya!
Méltó vagy, méltó vagy
Arany koronára.

Korona simuljon
Fehér homlokodra,
Te leszel királyném,
Borulj a karomba!

Virágfakadáskor
Lakzi lett a vége...
Szép volt a menyasszony!
Táncoltam is véle.